Месечни извештај

Хуманитарна

Организација

СРБИ ЗА СРБЕ

Јун, 2011

www.srbizasrbe.org

Извештај бр. 6

Писмо донаторима

Поштовани донатори, чланови и пријатељи,

Нема предаје! Активности организације настављају се под истим слоганом још интезивније. Тако је било и у месецу мају. Три велике акције су овога пута спроведне у Рашкој области, на северу Србије и на Косову и Метохији, приликом којих смо помогли укупно дванаест породица. Томе ћемо додати и помоћ једној породици из Републике Српске. Хуманитарне активности сад већ редовно допуњујемо и суделовањем у разноразним манифестацијама културног карактера приликом којих се промовише рад организације или пружа подршка некој од братских организација. Са задовољством напомињемо да је и присуство у свим врстама медија све заступљеније.

Месец јун започет је присуством на пикнику представника нашег огранака у САД, који је организован у манастиру Нова Грачаница у Илионису. Ту прилику су наши чланови искористили за још једно представљање организације као и за давање интервјуа РТС 1, који је емитован у емисији „Жикина шареница“.

У организацији наше браће из друштва „Задужбина“ организован је хуманитарни турнир у фудбалу у Крању, на ком је учествовала и наша екипа. Циљ турнира је био прикупљање новчаних средстава за предстојећу Видовданску акцију у организацији Српског Друштва „Задужбина“.

Наши пријатељи и чланови из Приједора искористили су прилику и посетили породицу Кесар из села Јутрогошта подно Козаре. Ову једанаесточлану породицу помогли смо куповином основних животних намирница у износу од 250е. Лепе вести стигле су из породице Ћетковић, где се отелила крава коју смо фебруара ове године набавили за њих.

Огранак из Аустрије, потпомогнут члановима из Швајцарске, узео је учешће у породичној манифестацији „Wien Wirbel“ у Бечу, на којој су прикупљена симболична средства, али је и проширена лепа слика о делатностима наше организације међу свим посетиоцима нашег штанда.

Прва од великих хуманитарних активности започета је у нашој северној покрајини где смо помогли четири породице. Две од поменутих четири породица су наши стари знанци Милутиновићи и породица Дањек, док смо се са две породице Дошен-Конц и Мајкић по први пут упознали овом приликом. Помоћ је садржала животне намирнице у висини од 200е, као и пакете постељине, обуће, одеће и играчке за децу.

Недуго затим на другом крају државе у Рашкој области, наши представници уз помоћ пријатеља организације спровели су највећу акцију овог месеца. Помогнуто је шест породица, а висина помоћи износила је 2.000е.

Крај месеца обележила је Видовданска акција на нашој светој земљи. У овој координисаној акцији, поред наше организације учествовале су још и братске организације СД „Задужбина“ и СПО(ј)И. Свако на свој начин и у већ унапред одређеном делу Косова и Метохије спровео је акцију помоћи нашој угроженој браћи. Наша организација том приликом је помогла три породице из околине Грачанице, а испоручена помоћ износила је око 1250е.

Наше разноврсне хуманитарне активности све више прати и присуство у медијима. Овог месеца поред интервјуа објављеног у „Жикиној шареници“, наши представници били су гости „Радио Београда 1“, а интервјуи су дати и за веб страну образујсе.инфо као и за часопис „Прави одговор“.

У понуди је и нова мајица са мотивом Космета и слоганом „НЕМА ПРЕДАЈЕ“, а сав приход биће искоришћен у Косовско-метохијским енклавама.

По последњим званичним подацима, у Србији је рођено 34.000 мање људи него што је преминуло. Статистика је поражавајућа деценијама уназад, а из године у годину поприма све жешће размере. Црвена лампица одавно светли над биолошком судбином српског народа. Ово је још један позив да се сви заједно тргнемо и узбуркамо успавано море свог ближег и ширег окружења, како нам то исто море не би пресушило за сва времена. Кап по кап, оличена у 1 евру, и можемо се тек онда надати да ће то море попримити величину и сјај какво је некад имало.

С поштовањем,

Скупштина организације

Срби за Србе под Козаром

У недељу, 12. јуна представници ХО Срби за Србе посјетили су породицу Кесар која живи у селу Јутрогошта на обронцима Козаре, удаљеном петнаестак километара од Приједора. Шта рећи о овој једанасточланој породици, а да се по ко зна који пут не поновљамо? Као и готово све многочлане пороодице које смо помагали и породица Кесар живи у јако тешким условима, углавном у једној кући удаљеној километрима од главног пута, удаљеној километрима од школе, цркве, троговине, заборављени од свих-и од оних којима је дужност да их помажу, а и од осталих којих су од своје муке затворили очи према онима којима је још горе, но ипак Кесари су као и сви насмијани јер је кућа пуна дјеце, борци кроз живот и пуни наде у неко боље сутра.

Дочекали су нас пресретни, јер како кажу ово им је прва помоћ после јако дуго времена, вјероватно ни сами не вјерујући да још постоје људи добре воље који су спремни да их саслушају и помогну. Породицу Кесар чине мајка Зорка (52), синови Драган (30), Драгослав (29), Мирослав (28) и Рајко (16), те кћерке Драгица (22), Љубица (17), Рајка (15), Маријана (12) и Ружица (11), као и снаха Николина (37).

Живе у релативно новој кући која им је уз помоћ Општине изграђена прије десет година, али је још увијек недовршена. Оспособљено је само приземље куће, а и ту фали паркет, но како кажу не жале се. Нико у породици није запослен и тренутно једини стални приход износи 280 КМ пензије коју је њихов отац, који је нажалост преминуо прије 6 година, зарадио у Хрватској и која ће им се исплаћивати док најмлађе дјевојке не заврше школовање. За остатак се сналазе надничењем, али и то је јако несигурно јер их зову само кад има посла тако да се никад не зна. Како каже најстарији Драган ради се од јутра до мрака некад за 10, а некад за 20 марака, али тако је и мора се некако преживјети.

Највећи проблем, односно највећи издаци су им храна и карте за аутобус за намлађе који иду у школу. Од домаћих животиња имају једну краву и козу, као и нешто живине, што им доста олакшава ситуацију, али опет највише им фали брашна, јер им џак брашна траје отприлике 8 дана. Мјесечна карта за једно дијете износи 30 марака, а и поред превоза, дјеца морају да пјешаче још 2,5 километра крош шуму до најближе станице. Мајка Зорка нам рече да не зна шта ће да ради кад заврше основну школу, јер ће морати да иду у Приједор у средњу школу, што ће још знатно да повећа издатке. А требамо ли напомињати да су сви добри ђаци у школи?!

Срби за Србе под Козаром

Због такве ситуације, у овој акцији смо се одлучили да им обезбједимо основне животне намирнице. Купљено је 125 кг брашна, 10 кг риже, 20 пакета тјестенине, 10 литара уља, 10 кг шећера, као и још нешто меснатих производа и наравно по који слаткиш за најмлађе. Уз то, обезбједили смо им и основна средстава за хигијену, која су се огледала у шампонима, сапунима, четкицама и пастама за зубе, као и детрџентом за суђе и веш. Укупно је у акцији потрошено 493,00 марке. Такође бих поменуо да су се акцији придружили и СТР „ Месница Бојић" као и СТР „Тадић" из Приједора, који су за породицу Кесар издвојили одређену количину меса, односно воћа.

Што се тиче неких неких следећих акција Кесари кажу да би им навјише од покућства одговарала веш машина или једна пећ на дрва. Кроз причу са најстаријим Драганом око привређивања, реако нам је да за сада има потребну механизацију за извлачење дрва (моторку и сајлу), које је уз пољопривреду основна дјелатност свих становника овог краја. Посједују и трактор тако да би им ваљали и плугови и додаци за обраду земље. Евентуално нека већа инвестиција би било прављење пластеника, којег већ дуже вријеме желе да направе.

За сами крај извојили би размишљање најмађег сина Рајка, а које нас је оставило без текста. Наиме Рајко је рекао да би волио да се на једном пропланку поред њихове куће направи црква. На питање зашто баш црква, Рајко је одговрио да би онда вјероватно доста људи почело да долази да живи туда око њих, отворила би се поново школа и све би било пуно пуно љепше.

Тужна прича изумирућих српских села добија свакодневно нове наставке, но ипак највећу наду нам уливају породице као што су Кесари које стоје ту као, можемо слободно рећи, последњи, али ипак и најјачи бедем. Бедем су вријеме и непрестана борба већ добрано начели и потребна му је помоћ и чврст ослонац како би повратио своју првобитну снагу!

У Бечу српски доручак

У суботу 18. јуна аустријска Хуманитарна организација "Срби за Србе" у сарадњи са СКУД "Карађорђе" представила је Србију - у оквиру интер - културне породичне манифестације "WienWirbel" - кроз припремање српског доручка, као и малу фото-презентацију и фолклорну приредбу коју је извео дечији ансамбл СКУД "Карађорђе". Овом приликом је уз дружење и пријатну атмосферу кроз продају доручка прикупљена и скромна хуманитарна помоћ у висини од 73€. Своје кулинарске специјалитете и фолклорну традицију представиле су поред наше организације још осам удружења са свих крајева света.

На српском штанду, који је био украшен српском заставом и фотографијама српских градова, манастира (Високи Дечани, Грачаница и Студеница) и природним лепотама Србије, радиле су две младе волонтерке у српској ношњи којима се овом приликом од срца захваљујемо, а гости различитих националности били су у прилици да уз домаћи хлеб, проју и питу од сира пробају српски ајвар, чајну кобасицу, сир, печеницу и павлаку. Поред тога, наши гости су уз сваки купљени доручак почашћени домаћом ракијом из Чачка, што је проузроковало веома занимљиве реакције наших аустријских суграђана. Нешто пре 11 часова уследила је и фолклорна представа "Игре из Шумадије" дечијег ансамбла СКУД "Карађорђе" уз пратњу хармоникаша, која је изазвала праве овације и одушевљење присутне публике. На овом месту користимо такође прилику да се захвалимо и Српском културно-уметничком друштву "Карађорђе", које нам је отвореног срца изашло у сусрет и указало велику подршку учешћем у овогодишњој манифестацији "WienWirbel".

У нади да смо послали поруку свим српским заједницама широм дијаспоре да следе овај пример и заједничким радом на позитиван начин представљају своју земљу и народ и то украсе доброчинством, поздрављамо све донаторе и пријатеље наше организације у Аустрији и другим крајевима света.

СЗС активни у Србији

У уторак 21. јуна петочлана експедиција Хуманитарне организације Срби за Србе посетила је четири породице на подручју севера Србије и то Милутиновиће, Дањекове, Мајкиће и Дошен-Конц. Овог пута, помоћ коју смо обезбедили била је гардероба, постељина, обућа, играчке и слаткиши за децу, основне животне намернице у вредности од 20. 000 динара (брашно, уље, шећер...), као и упознавање са породицама и прављење одређеног плана могуће помоћи.

Прва породица коју смо обишли била је породица Дошен – Конц из Новог Сада где се боре за живот и преживљавају мајка Ивана и њених петоро деце – Кристијан (16), Ива (14), Александар (11), Виктор (7) и Весна (1). У упознавању са породицом долазимо до сазнања да су сва деца одлични ђаци и да су обдарени за музику, похађају музичку школу али велику кочницу у њиховом даљем напредовању су свакако финансије. Са скормним примањима од 20.000 динара од којих 10.000 хиљада иде на изнајмљивање стана овој породици се проблеми полако нижу један за другим. Почев од кревета, веш машине, фрижидера, преко дугова у банци,књига за децу, маркица за превоз... увиђамо да проблемима нема краја и да се они само продубљују. Немоћни и разочарани што никако у том тренутку нисмо могли да помогнемо поздрављамо се и настављамо пут даље, са сигурношћу да ћемо се вратити и покушати да им олакшамо колко толко већ тежак живот.

Следећа породица коју смо обишли је породица Мајкић из Бачког Јарка коју чине: Отац Миливоје, мајка Биљана и деца Мирјана (18), Милица (15), Марина (14), Миљана(13) и Илија (10). У разговору са главом породице Миливојем били смо позитивно шокирани њиховом скромношћу. Са месечним приходима од 8.000 динара, око 40. 000 динара дуга за комуналије, скромно опремљеном кућом они су буквално и поред наше упорне жеље да им било како помогнемо одбијали, захваљивали се и причали како има људи којима је помоћ потребнија. Када смо већ постали досадни Миливоје је кроз шалу рекао да му доведемо два пута млађу жену и мало здравља ако имамо да му пошаљемо. Након краћег путовања стижемо до Равног Села и до породице Дањек коју смо већ у неколико наврата помагали. Овога пута нисмо имали другог избора него да их под хитно снадбемо са најосновнијим животним намерницама у вредности од 20.000 динара. Породица Дањек је без икаквих примања, отац Саша је незапослен али Богу хвала сада је лето па се с времена на време нађе по неки послић. Још увек смо остали на договору да заврше шталу коју су већ започели да граде, како би их после помогли са неколико животиња.

СЗС активни у Србији

Улазимо у кола убрзо и стижемо у село Пивнице и породице Милутиновић коју смо такође у неколико наврата помагали. Њима смо донели 2 голића за мали фудбал, гардеробу, постељину, обућу, играчке и слаткише за децу. И овога пута смо одиграли сад већ традиционални фудбал у коме је наш тим поново био побеђен, овога пута са 5:3. Мора да се истакне да су за екипу СзС играле и две девојчице, две Јелене. Породицу Милутиновић смо неколико пута потпомогли са животињама (супрасне крмаче, козе, кокошке) и они су све то удвостучили, тростручили и ту мање више нема проблема. Међутим у соби у којој живе има сад већ мало више влаге, кревети су им дотрајали и пропали, недостатак ормара видан (ствари разбацане по соби јер немају где да стоје) тако да следећи вид помоћи би свакако морао ићи у том неком смеру.

Одлазимо у Београд испуњени, јер свим овим породицама и само наше присуство је било довољно.

Поново у Старој Рашкој

Од 17. до 19. Јуна 2011. године активисти Хуманитарне организације "Срби за Србе" реализовали су велику акцију хуманитарног карактера на простору Рашке области (конкретно у реону Новог Пазара). Ово је друга по реду акција ове врсте у Рашкој области за последња 3 месеца, а целу активност финансирао је огранак Хуманитарне организације "Срби за Србе" из Америке (www.serbsforserbs.org). У самој акцији помогли смо 6 српских породица са укупним средствима од **2.000 €**.

Српском живљу у овом делу Србије обезбеђено је следеће:
1 фрижидер – 31 000 динара
6 јагњади – 49.000 динара
2 кревета – 34 600 динара
1 туш кабина – 13 000 динара
1 судопера и додатни кухињски елементи - 12 000
1 комплетно купатило – 39 000 динара и 5 000 динара за **водоинсталатера** и **керамичара за плочице**. Обезбеђен је и један **штампач-скенер** за братство Манастира Ђурђеви Ступови - 11 615 динара

Укупно: 195 215 динара
Остатак новца је 4.785 динара и за њега је тренутно планирано да се купе основне животне намирнице.

Прва породица коју смо помогли у овој акцији је **породица Јајић из Тушимља**. У малој запуштеној кући живе Желимир и Бранка са три сина. Приликом претходне посете Рашкој области овој породици смо купили две овце и једног овна. Овог пута смо се уверили да Јајићи имају велику жељу да се баве узгојем оваца па смо им купили још три овце. Обрадовала нас је вест да је њихов најстарији син Јордан излечен од тешке болести јетре. Укупна вредност помоћи 23.000 динара.

СЗС са породицом Јајић у Марту 2011.

Пут нас је одвео и до Видова, села које се налази у близини манастира Ђурђеви Ступови где смо посетили дом **породице Видојевић** у којем живи млади брачни пар Драгиша и Светлана са шесторо деце: Сузаном (15 год) , Чедомиром (13 год), сином Јованом (11 год), ћерком Јованом (10 год), Теодором (8 год) и Данилом (4 год). Мајка Светлана је домаћица а једина примања која ова породица има обезбеђује отац Драгиша који обрађује и продаје дрва. Овој породици смо обезбедили велики Electrolux фрижидер који им је истог дана и уручен.

О домаћинству **породице Поповићи из Новог Пазара** (Дежевски пут) брине најстарија ћерка Сања (23) која пуних 6 година ради у фабрици текстила. Она не само да плаћа рачуне и купује храну већ се брине о болесној мајци Радмили и ментално

Поново у Старој Рашкој

заосталим братом Сашом (18) и сестри Сандри (22). Поповићима смо обезбедили кревет и туш кабину пошто у купатилу имају само вц шољу и туш славину.

Посетили смо и **породицу Божовић у насељу Јалија** у Новом Пазару, чије домаћинство броји 8 чланова. Отац Радојица је остао удовац још пре четири године када му се после дуге и тешке болести упокојила супруга са којом има сина Стефана 13, Ивана 10, ћерке Јелену 10 и Анђела 4. У овој кући , поред Радојицине породице, живе његови родитељи и његов старији брат. Радојицина мајка свакодневно припрема скромне оброке за чланове овог многобројног домаћинства. Пошто Божовићи немају купатило обезбедили смо им најосновнија средства за изградњу истог у износу од 32.000 динара (када, вц шоља, огледало,13 м цеви, туш- плочице ће накнадно бити достављене из Рашке тако да ћемо за ову породицу издвојити још 7.000 динара). Радојицина деца никада нису била на рекреативној настави. Мала Анђела је дошла на овај свет царским резом у седмом месецу трудноће њене мајке и није дочекала да је мајка задоји. Радојица повремено развози хлеб за једну пекару из Новог Пазара а главни извори прихода породице Божовић су две минималне пензије најстаријих чланова овог домаћинства.

У селу Кучево посетили смо домаћинство **породице Гвозденовић** у којем живе Дино 18 и Драган 16 са болесном баком Ружом 75 у трошној кући до које ни вода није спроведена. Животна прича ових младих дечака је више него потресна. Мајка их је још као мале напустила а отац им је изненада преминуо прошле године када је и због лоше материјалне ситуације Дино напустио школу. Бака Ружа је скоро добила 2 овце од рођене сестре а ми смо им обезбедили још 3 тако да су Дино и Драган спремни да почну озбиљније да се баве узгојем оваца . Укупна вредност помоћи 26.000 динара.

Поново у Старој Рашкој

Шесту породицу којој смо наменили помоћ у овој акцији нисмо нашли у свом дому. У питању је **породица Срдана Вуксановића** (радник ЈКП Нови Пазар) који са женом и петоро женске деце живи у градском делу Новог Пазара у малој кући (једна соба, купатило). Њега су обишли наши активисти из Новог Пазара, Иван и Бошко, и уверивши се у тешку ситуацију у којој се Срдан са породицом налази, определили се за помоћ у виду кауча, судопере и кухињских елемената. Рачуне ове набавке очекујемо ускоро.

Састали смо се и са **породицом Кљајић** која је остала без крова над главом у мајским поплавама у овом крају. Отац Герасим нам је рекао да је то права Хришћанска породица и да је он покренуо једну акцију у којој ће се сакупљати средства за изградњу куће. Кљајићи су се задужили и купили плац од 2.5 ара на периферији Новог Пазара. Имају 2 ћерке а једини извор прихода долази од мајке која као чистачица у градској болници прима 16 000 динара, а сада јој и више од пола плате одлази за кредит. Свакако у скоријем периоду гледаћемо да покренемо неку већу акцију прикупљања средстава за помоћ породици Кљајић и изградњу новог дома.

Такође помогли смо и Манастир Ђурђеви Ступови, светињу која је стуб свих наших акција у Рашкој области, и у знак захвалности за допринос у нашим акцијама, за манастирске потребе обезбедили смо преко потребну машину за скенирање и штампање. За смештај, храну, аутомобил и све остале услуге за које нам братство Манастира излази у сусрет, мало је рећи хвала.

Наша порука свима и после ове акције била би да наша браћа и сестре никада неће остати сами. И опет позивамо све људе добре воље да се прикључе нашим активностима у виду новчаних и материјалних донација, јер, пред Господом, **само је оно ваше што сте подарили другоме**.

"Помоћ за будућност"

ХУМАНИТАРНА ОРГАНИЗАЦИЈА
„СРБИ ЗА СРБЕ“

Помоћ за будућност

Фото: Ђуро Си. Куљанин

ХУМАНИТАРЦИ: Владимир Милосављевић, Стефан Јечменица, Мирјана Стевановић, Јелена Чудић и Младен Матијашевић

Ова хуманитарна организација је регистрована у Београду 2007. године, а основни циљ јој је да помаже избегличке и расељеничке породице које имају четворо или више деце. Отуда и мото оганизације „Деца су наша будућност“

Пише: Ђуро Си. Куљанин

Све је почело, могло би се рећи, случајно и изненада! Неколио младих ентузијаста је преко интернета нашло расељеничку породицу са Косова и Метохије којој је била неопходна материјална помоћ. Зачас су се организовали, скупили извесну количину новца и уручили га угроженој породици!

Користећи друштвену мрежу - интернет и фејсбук - окупљање младих око овакве идеје је постајало све бројније, а интересовање да се помогне угроженим избегличким или расељеничким породицама, првенствено оним које имају четворо или више деце, је све више расло. Прича се ширила, па је 2007. године, у Београду, регистрована Хуманитарна организација под називом „Срби за Србе“. Убрзо су основани и огранци у Републици Српској, али и у САД-у и Швајцарској. Ускоро ће исти бити основани у Канади и Француској.

„Циљеви Хуманитарне организациеј *Срби за Србе* су да окупи што већи број људи који су спремни да помогну минималним, али редовним месечним донацијама, угроженим избегличким и ресељеничким породицама које имају четворо или више деце. Наша помоћ се односи, не само на простор Косова и Метохије, Војводине или остатка Србије, већ и на просторе Крајине, Републике Српске, Црне Горе и одоскора и Македоније“, каже нам Стефан Јечменица, један од активиста „Срби за Србе“.

Шпорет за Грковиће са КиМ

У почетку рада ове хуманитарне организације помоћ се огледала у новцу. Међутим, према речима Младена Матијашевића, генералног секретара ове хуманитарне организације, убрзо су приметили да је помоћ ефикаснија у набављању неопходних ствари за породицу. Најпре обиђу угрожену породицу и установе шта им је најнеопходије, те то купују и дарују их. Најчешће су то фрижидери, машине за веш, шпорета и др. Породицама које имају могућност да гаје стоку, додељују им краве, овце, сиње или пернату живину. Како нам каже Владимир Милосављевић, такође један од активисте „Срби за Србе“, било је случајева да неким угроженим породицама купе и кућу, као једној породици из Равног Села код Врбаса. Такође, једној породици у Пребиловцима, у Херцеговини, саучествовали су у куповини трактора.

Активисти ове хуманитарне организације су углавном млади људи. Има их око четрдесетак. Имају такође велику базу донатора који сваког месеца уплаћују одређена новчана средства. То су углавном Срби из дијаспоре – од Аустралије до Канаде.

У наредном периоду акривисти Хуманитарне организације „Срби за Србе“ планирају велике акције помоћи породицама на Косову и Метохији и Крајини. Такође, њихови активисти у Швајцарској планирају да 1. јула организују хуманутарну журку у Цириху и у Бечу хуманитарни национални доручак, а све с циљем да прикупе што више новчаних средстава за помоћ угроженим српским породицама.

Хуманитарна организација „Срби за Србе“ ће ускоро отворити своју канцеларију у Београду, а заинтересовани их могу контактирати путем сајта www.srbizasrbe.org и www.serbsforserbs.org

Финансијски извештај

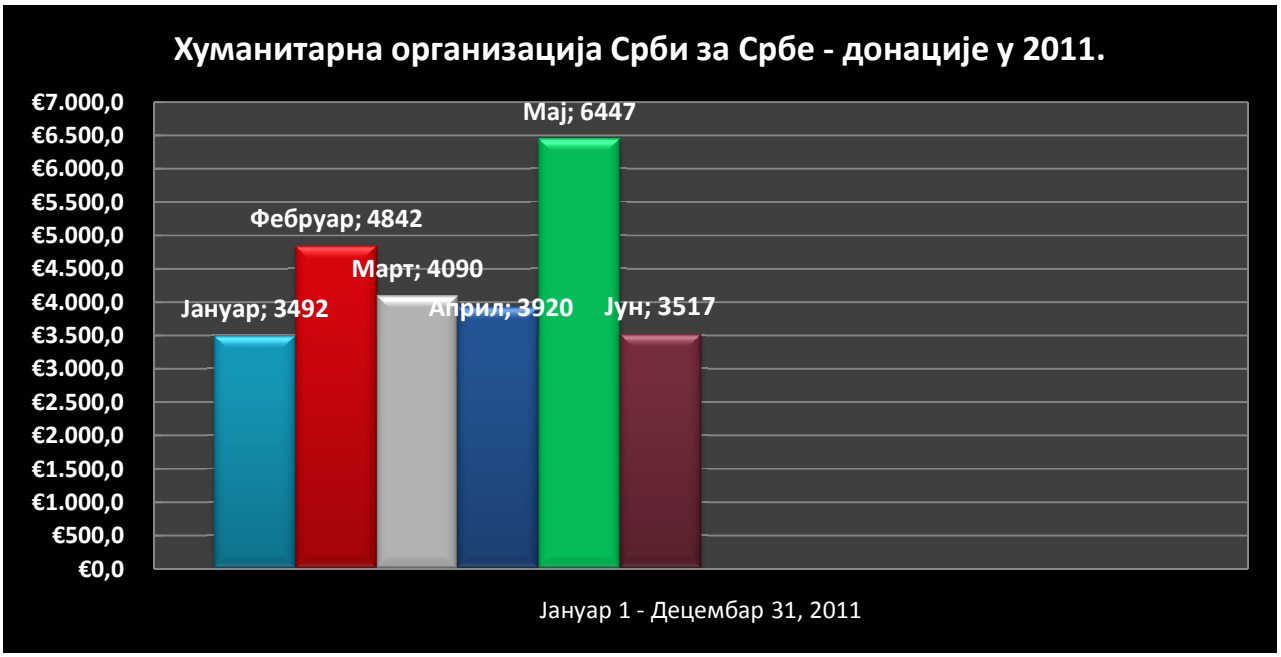

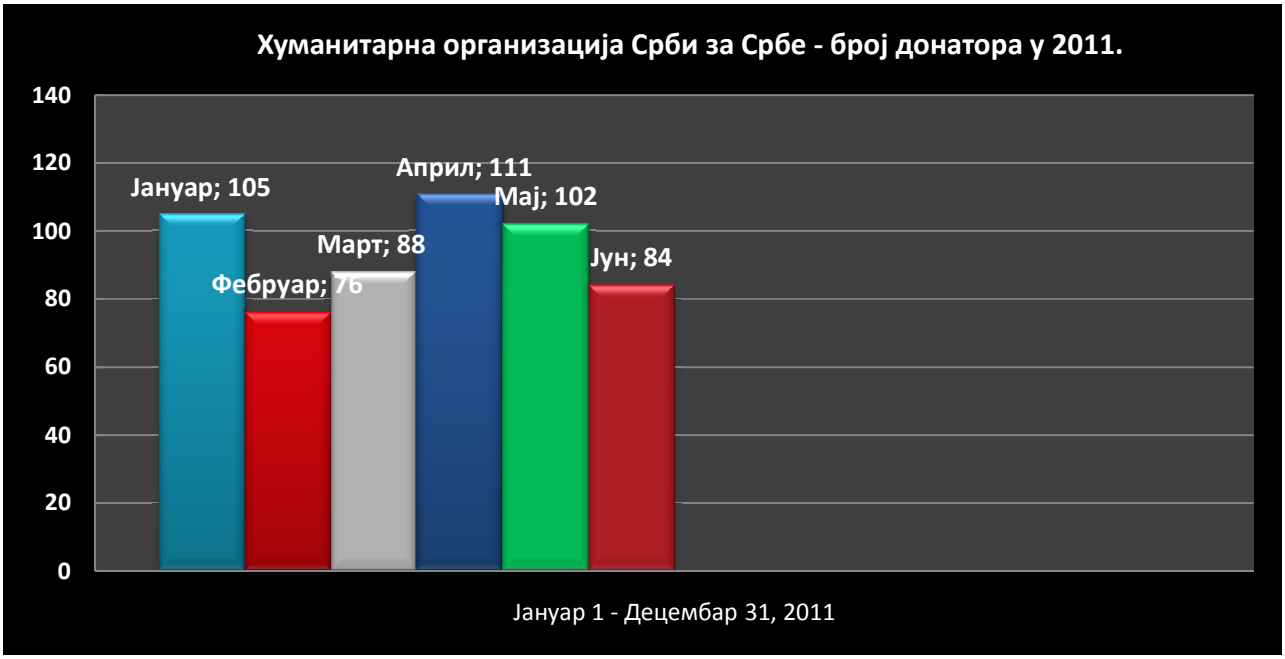

У небо гледам пролазе векови
Сећања давних једини лекови

Куд год да кренем теби се враћам поново
Ко да ми отме из моје душе Косово.

Ко вечни пламен у нашим срцима
Косовског боја остаје истина

Куд год да кренем теби се враћам поново
Ко да ми отме из моје душе Косово.

Опрости Боже све наше грехове
јунаштвом даруј кћери синове

Куд год да кренем теби се враћам поново
Ко да ми отме из моје душе Косово.

Хуманитарна организација Срби за Србе
http://www.srbizasrbe.org
ДЕЦА СУ НАША БУДУЋНОСТ!

Charity organization Serbs for Serbs
http://www.serbsforserbs.org
CHILDREN ARE OUR FUTURE!